

itet

Steinkjer. Cognachuset Meukows kjellermester Jean François Joumier i bakgrunnen.

foredling til cognac i Frankrike. Men han hadde aldri vært i Norge før.

– Dere har et vakkert land, men kulden var overraskende kald. Da har de en helt annen temperatur dit jeg skal i neste uke. Da drar jeg til Sør-Afrika for å teste en del viner. En cognacprodusent ligger aldri på latsiden. Vi må videre hele tiden, smilte han.

Like mye smilte de nærmere 100 som fikk smake seg gjennom cognachuset Meukows sortiment utover onsdagskvelden. Slike kvelder er ikke vanlig kost – selv i det mest cognacdrikkende landet av dem alle.

– Neste gang er det min tur. Da får noen andre kjøre. For da skal også jeg smake, slo en bestemt Cecilie Andersen fast.

I GLASSET

TRADISJONSRIKT: Cognachuset Meukow ble stiftet i 1862, og har russiske røtter. Siden 1995 har Meukow brukt Panteren som sitt ikon og som prydd på flaskene.

IMPORTØREN: Thor Erik Rosvold fra Skatval bisto også med sin kompetanse. Han representerte den norske importøren av cognacen fra Meukow – Ekjord.

SKJERPER SANSENE: Petter Grindstad og Even Birkelund Bjørn (t.v.) var to av mange som virkelig fikk prøvd seg. En skal ikke bare drikke cognac. En skal kjenne duften og vurdere fargen.

Visesanger i vinden

HELGA MI

Hun har skrevet teater og gitt ut CD. En gang i måneden reiser hun til øya Tarva med datteren Maria for å spille inn TV-serie. Livet er variert for Marte Hallem.

Navn: Marte Hallem
Yrke: Journalist
Jobber: Frilans-journalist, tekstforfatter og artist
Bosted: Verdal
Aktuell: «Viser, vin og vås» på Tindved i helga

Anne-Gudrun Klæth Lyngsmo
redaksjonen

Du har mange jern i ilden. Hvordan ser denne helga ut?

– Fredag har jeg konsertforestilling, «Viser, vin og vås», med egenkomponert og covret musikk og egenproduserte kåseri. Nå er det utsolgt, og vi har satt opp ny forestilling i mars. Det er moro. Søndag skal jeg synge på galla for filmen «Dritfine Christine», en lanseringsfest for sponsorene. Lørdag blir det nok avslapning.

Og når du ikke står på scenen, hvordan ser helga ut da?

– Jeg er veldig glad i å være hjemme, og slappe av med familien. Ellers har vi tilgang til min fars hytte i Vera, og jeg begynner å ha fått lysten på å være der. Jeg har aldri vært noen fjellfinn, men begynner å skjønnse hva folk snakker om nå. Ellers går jeg gjerne på teater eller konserter om det er

noe. Men ukene er som regel så fulle at jeg passer på å ha fritid i helgene. Da leser jeg også mye aviser, og så liker jeg litt slaraffenliv lørdag formiddag.

Hva gjør du når du virkelig skal kose deg?

– Da er det på med joggedressen og spise taco og se på tv i lag med familien, og tenne stearinlys. Og kanskje ta et glass med vin. Jeg ser nesten aldri TV ellers i uka, men i helgene blir det «gullrekka» og kanskje en film. Det er godt at det er litt forskjell på uka og helga.

Hva er forutsetningen for at du klarer å slappe av?

– Det må være litt ryddig i huset. Det trenger ikke nødvendigvis være vasket, men jeg må gjøre unna ryddingen før jeg får skikkelig fred i sjela og kan sette meg ned.

Du er mye på Tarva for tiden. Hvordan er livet der?

– Det er litt som å være på hytta. Det er jo ei øy med bare 16 innbyggere, og ingen infrastruktur. Det går en båt om morgenen og en om ettermiddagen, og ellers er det ingenting. Det er et veldig annerledes liv. Vi er der en uke i måneden, og da er det veldig om å gjøre å bruke dagslyset. Det blir veldig intensivt nå på vinteren.

En blir ganske sliten, men godt sliten. Jeg er vant til å sitte over pc-en, og være inne. Men det er greit å ha rommene mellom, og komme hjem til Verdal. Kjenne litt på at det er her vi bor mest.

er den det går mest prestisje i å løse. Det har rett og slett blitt en slektsgreie. Dessuten betyr det

som regel et par timers tenkning – kun med medbrakt øl og akevitt som salig atspredelse. I tillegg er langsomme timer på ei fjellhytte en utmerket anledning til å fordype seg i lettleste bøker. Camilla Läckbergs «FYRVOKTEREN» har ligget og ventet på meg en stund, og blir med til fjellheimen. Å krølle seg inn i en varm

sovepose og lese krim er lykke. **Noen stor gourmetopplevelse** legger vi ikke opp til på fjelltur

– en pose turmat ispedd vann får duge. Derfor er måltidet i kveld desto viktigere. Etter Salmalaksens inntog i matvarebutik-

kene og Megas egen Sushi-hylle, har jeg fått helt dilla på **HJEM-**

MELAGA SUSHI. Syltet ingefær, wasabi og makiruller står på menyen. Deretter skal stillheten i huset nytes med sløving på sofaen med favorittinteriorbladet «Vakre hjem og interiør». Utrolig hvor lang tid jeg kan bruke på det bladet?! Gullrekka må jeg

innrømme at jeg er ufattelig lei av. Så lei at TV-en stadig oftere slås av på fredager. Skoeska med «Sex- og singellivserien» blir jeg derimot aldri lei. Heller ikke Jane Austens «Stolthet og fordom». I overfladiskhetens tegn setter jeg meg derfor foran TV-en på loftet og lever meg inn i filmverdenen. Ved siden av meg står et glass med favoritten over alle favoritter når det gjelder rødvin: Baron De Ley. Liker man spansk rødvin og Riojavier spesielt, så er denne vinneren.

Nyt helga folkens, med eller uten ski!

